

‘Heb je Vic niet meegebracht?’

‘Ik ben nog niet thuis geweest, Ella. Ik kom net van mijn werk. Ik blijf niet te lang, want hij is niet graag lang alleen thuis. Dan blaft de lieverd de hele buurt doof.’

‘Eet je graag wat soep mee? We beginnen net’, vraagt mama.

Haar broer zet zich aan de keukentafel. Ze neemt snel een extra kom. Ella schept de soep uit. Ze voegt nog snel een scheutje room toe aan elk kommetje.

‘Hmmm, je wordt er beter en beter in. Wanneer kom je bij mij een keertje soep maken?’ vraagt oom Bram. ‘Binnenkort zal het een tijdje niet meer lukken om langs te komen.’

Iedereen kijkt oom Bram vragend aan.

‘Het zit zo. Ik heb een aanbieding gekregen op het werk. Ik mag een afdeling gaan opstarten. Helaas is deze in Amerika. Over twee weken zou ik al moeten vertrekken’, gaat oom Bram verder.

‘Nu zoek ik een plek waar ze voor Vic kunnen zorgen zolang ik weg ben.’

‘Mag hij naar ons komen, mama?’ reageert Ella onmiddellijk.

‘Dat zou ik geweldig vinden’, treedt oom Bram haar vurig bij. Beiden kijken ze mama vragend aan met een grote glimlach op hun gelaat.

Ella springt op. ‘Mag het alsjeblieft, mama?’ smeekt Ella. ‘Ik zal hem elke dag uitlaten.’

Vol enthousiasme draait ze een rondje.

‘En ik? Mag ik hier ook mee beslissen?’ verzucht papa. ‘Grappig’, lacht hij met een speelse blik. ‘Ik zou het heerlijk vinden dat de levendige schattigaard naar ons komt.’

‘Hoe lang blijf je weg?’ wil mama weten. Ze neemt niet graag beslissingen zonder eerst alles te weten.

Oom Bram vertelt haar dat hij drie maanden weg zal zijn. Mama vuurt de ene vraag na de andere af tijdens het eten. Pas wanneer oom Bram al haar vragen beantwoord heeft, stemt ze ermee in.

‘Ik reken wel op jullie hulp’, zegt ze streng tegen Ella en papa. ‘Jullie moeten hem uitlaten, zelfs wanneer het regent. Je moet hem borstelen, ermee naar de hondenschool gaan, ermee spelen, ...’

Ella is zo uitgelaten dat ze niet alles hoort wat mama zegt. Huppelend door de kamer roept ze vrolijk: ‘Vic komt hier logeren. Vic komt hier logeren. Vic komt hier ...’

Mama onderbreekt haar. ‘Wie weet ben je het wel snel beu als je dagelijks met de stofzuiger rond moet.’ Het kan Ella niet deren. Ze spreekt met oom Bram af dat ze deze week met hem meegaat naar de hondenschool en samen met hem oefent op het wandelen.

‘Kan je nog een foto sturen van Vic? Dan kan mama die doorsturen naar juf Margriet. Dit ga ik morgen in de klas vertellen.’

Ping, doet mama’s gsm. ‘Dat is al in orde.’

Mama stuurt het op haar beurt door naar de juf.

Oom Bram staat op, zet zijn kom in de vaatwasser en trekt zijn jas aan. ‘Ik ga maar weer. Bedankt voor de heerlijke soep. Tot morgen, Ella.’

- 4 -

‘Ella! Momo staat al op je te wachten.’

Ze zwiert haar lederen boekentas op haar rug terwijl ze een boterham naar binnen propt. ‘Vergeet je jas niet!’ roept mama nog achterna. Snel grist ze die van de kapstok.

‘En, wat wist hij te vertellen?’ valt Momo met de deur in huis. Hij stapt al op zijn mountainbike om voorsprong te nemen. Ella ritst nog vlug haar jas dicht. Achter haar gloeit een fel oranje opkomende zon terwijl ze naar Momo fietst. Ze probeert hem te vertellen welk nieuws oom Bram had, maar de waaiende wind neemt haar woorden mee.

Wanneer Ella en Momo de fietsenstalling in rijden, gaan enkele oudere kleuters al met de bel rond op de speelplaats. ‘Ik zal het in de kring wel vertellen. Deze keer geen nieuwtje voor jou, Momo.’ Ze haasten zich naar hun klas.

‘Moest je je weer haasten, Ella?’ begroet Margriet haar. Ella knuffelt haar juf en zoekt een plaats om aan het werk te gaan. Momo geeft Margriet een high five. Ze gaat zitten aan een lege werkplek naast het raam. Die kijkt uit op de groene speelplaats